

Sygn. akt VIII K 341/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

Przy udziale Prokuratora Ewy Grykowskiej

po rozpoznaniu w dniach : 10 lutego 2016 roku i 23 marca 2016 roku sprawy:

B. S. s. (...) z domu O.

Urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 12 sierpnia 2015 roku o godz. 17:20 w S. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził motorower marki Z. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,20 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sygn. akt VIII K 382/07, VIII K 531/10 przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1kk

II. W dniu 29 sierpnia 2015 roku o godz. 17:40 w S. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził motorower marki Z. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,40 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sygn. akt VIII K 382/07, VIII K 531/10 przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1kk

I. Oskarżonego B. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów popełnionych w sposób opisany powyżej, z tym ustaleniem, że czyny opisane w punkcie I i II aktu oskarżenia stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.

IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 12 sierpnia 2015 roku służbę wspomagającą w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta S. pełnił mł. asp. T. W.. Podczas patrolu ulicy (...) mł. asp. T. W. zauważył kierującego skuterem, którego styl jazdy wskazywał, że może on znajdować się pod wpływem alkoholu. Po zatrzymaniu kierującego skuterem, mł. asp. T. W. wylegitymował kierowcę, którym okazał się B. S.. Następnie B. S. został przewieziony do KPP w S. w celu zbadania jego stanu trzeźwości. Badanie przeprowadzone urządzeniem elektronicznym – (...) z godziny 17:27 wykazało 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W dniu 29 sierpnia 2015 roku służbę patrolową na terenie miasta S. pełnili sierż. E. K. i sierż. M. Ł.. Około godziny 17:40 na ulicy (...), funkcjonariusze policji zauważyli kierowcę jadącego skuterem, którego styl jazdy wskazywał, że może znajdować się pod wpływem alkoholu. Funkcjonariusze policji zatrzymali kierowcę skutera do kontroli, którym po wylegitymowaniu okazał się B. S.. Kierowca po zatrzymaniu na miejscu został poddany badaniu urządzeniem (...) stwierdzającym zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Po stwierdzeniu, że B. S. może znajdować się pod wpływem alkoholu, został on przewieziony do KPP w S.. Badanie urządzeniem elektronicznym (...) o godzinie 17:47 wykazało 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o zeznania świadków E. K., M. Ł., notatki urzędowe (k. 1, 17), protokoły z przebiegu badania urządzeniem elektronicznym (k.2, 18) oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony B. S. przyznał się do popełnienia czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia natomiast nie przyznał się do popełnienia czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia i wyjaśnił, że sytuacja nie miała miejsca na ulicy (...) tylko na ulicy (...), jak przyjechał on na (...) to był trzeźwy, przy (...) z tyłu jest wąska uliczka i jest tam zakaz wjazdu, nie ma on pewności czy samochód osobowy minie się tam ze skuterem, on nie wie czy miał on zamiar jechać skuterem czy nie ale na pewno nie jechał, siedział na skuterze, miał założony kask, nie jechał, czekał aż przejedzie radiowóz, w związku z tym, że jest zakaz tam wjazdu, to jego zdaniem dlatego radiowóz zatrzymał się, podeszli do niego policjanci i dlatego, że był w takim stanie, to powiedzieli, że kierował, a on tylko siedział na skuterze. Oskarżony stwierdził, że nie wie dlaczego siedział na tym skuterze, być może gdyby nie jechał radiowóz, to może by pojechał.

Sąd zważył co następuje :

Treść wyjaśnień oskarżonego dotycząca czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, w ocenie Sądu zasługuje na wiarę, wyjaśnienia w tej części znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego oraz w treści notatki urzędowej i jednocześnie wyjaśnienia te tworzą wspólnie z powyższymi dowodami logiczną i spójną całość. Oskarżony nie kwestionował faktu, że znajdował się pod wpływem alkoholu w momencie gdy kierował motorowerem. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z zapisami w protokole użycia (...). Badanie (...) wykazało, że zawartość alkoholu wynosiła 1,20 mg/dm³ w wydychanym powietrzu czyli odpowiada definicji stanu nietrzeźwości. Stanem nietrzeźwości jest zdefiniowany w art. 115 § 16 k.k. przypadek, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm⁽³⁾ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Natomiast wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której zaprzeczał on aby w dniu 29 sierpnia 2015 roku na ulicy (...) w S. kierował motorowerem, a jedynie na nim siedział, stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony i nie zasługują na wiarę albowiem wyjaśnienia w tej części pozostają w sprzeczności z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Otóż treść zeznań funkcjonariuszy policji przeprowadzających kontrolę oskarżonego jednoznacznie dowodzi, że oskarżony w dniu 29 sierpnia 2015 roku na ulicy (...) kierował motorowerem .

Mianowicie z zeznań świadka M. Ł. – funkcjonariusza policji, który przeprowadzał kontrolę drogową, jasno wynika, że podczas pełnienia patrolu poruszając się radiowozem widział oskarżonego jadącego ulicą (...), a następnie

wjeżdżającego w ulicę (...). Świadek twierdził, że oskarżony jechał skuterem ulicą (...) naprzeciwko radiowozu, jego zainteresowanie wzbudził tor jazdy skutera, albowiem kierowca chwiał się na tym skuterze.

Również z relacji funkcjonariusza policji E. K. pełniącego służbę patrolową wspólnie z M. Ł., wynika, że jadąc ulicą (...) znajdującą się przy (...) zauważył jak z głównej ulicy naprzeciwko radiowozu jedzie skuterem oskarżony, postanowił on wspólnie z kolegą zatrzymać ten pojazd, na ich polecenie kierowca zatrzymał się i zdjął kask.

Sąd nie znalazł podstaw aby zakwestionować treść zeznań powyższych świadków.

Zdaniem Sądu nie wątpliwości, że oskarżony kierując motorowerem w dniu 29 sierpnia 2015 roku również znajdował się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność powyższa znajduje potwierdzenie w treści badania stanu trzeźwości. Otóż przeprowadzone badanie stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno-pomiarowym tuż po zatrzymaniu oskarżonego wykazało 1,40 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd nie miał wątpliwości, że czyny przypisane oskarżonemu wypełniają znamiona czynu zabronionego określonego w art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Z kolei § 2 wskazanego przepisu wskazuje, że wymierzając karę sąd uwzględni w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Wskazać ponadto należy, że oskarżony popełniając zarzucane mu czyny działał w warunkach powrotu do przestępstwa o jakim mowa w art. 64 § 1 kk. Zgodnie z powołanym przepisem, Sąd przyjmuje taką kwalifikację czynu, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

Oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowego VIII Wydziału Karnego w Siemiatyczach z dnia 30 grudnia 2010 roku sygn. akt VIII K 531/10 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 244 kk, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 4 cztery lata. Jest to przestępstwo podobne do czynów zarzucanych oskarżonemu w niniejszym postępowaniu. Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2011 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 29 listopada 2011 roku udzielono skazanemu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego. Oskarżony karę 1 roku pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego odbywał w okresie od dnia 30 listopada 2011 roku do dnia 30 listopada 2012 roku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy uznać, że warunek odbycia przez oskarżonego co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności został spełniony, oskarżony B. S. odbył 1 rok kary pozbawienia wolności. Wskazać należy także, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu przestępstw w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności czyli w ciągu 5 lat od daty 29 listopada 2012 roku (daty popełnienia zarzucanych czynów przypadają na 12 sierpnia 2015 roku i 29 sierpnia 2015 roku).

Podkreślić należy, że zarzucane oskarżonemu przestępstwa stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 kk. Zgodnie z tym przepisem jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z przestępstw wyczerpuje w wysokości do górnej granicy

ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok co do któregośkolwiek z przestępstw. Ponadto warunek krótkiego odstępu czasu pomiędzy dwoma przestępstwami również został spełniony oraz obydwa zachowania oskarżonego wypełniają znamiona jednego przepisu.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę dopatrywał się szeregu okoliczności obciążających oskarżonego, przede wszystkim faktu wielokrotnej karalności oskarżonego. Przeszłość przestępcza oskarżonego świadczy o braku w jego postawie poszanowania dla porządku prawnego. Oskarżony nie zrozumiał naganności swojego postępowania, nie widać u niego poprawy i krytycznego stosunku do popełnionych czynów.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary Sąd uznał, że kara 10 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwa, a jednocześnie taki wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego. W przekonaniu Sądu taka kara jest w stanie zapobiec w przyszłości popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

Zgodnie z art. 42 § 3 kk sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a kk.

Mając na względzie wskazane powyżej okoliczności obciążające oraz treść powyższego przepisu, Sąd na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio uznając, że orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w takim wymiarze spełni swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Sąd mając na uwadze treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn. zm.)